

Middle Black Sea Journal of Communication Studies

International Peer-Reviewed Journal

<http://dergipark.gov.tr/mbsjcs>

Research/Araştırma

Middle Black Sea Journal of Communication Studies. 2016. 1(2): 87-96

'Good Night and Good Luck' Filminin Gazetecilik Kuramları Çerçevesinde İncelenmesi

Ufuk İnal¹

Ondokuz Mayıs Üniversitesi

İletişim Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

Özet

Bu çalışmanın amacı filmin anlattığı dönemdeki, iktidar ve basın ilişkileri çerçevesinde sunulan gazetecilik prototipini kuramsal düşünce etrafında değerlendirmektir. Filmde tanık olduğumuz gazetecilik öyküsünü eylem kuramı çerçevesinde karşılaştırmalı olarak analiz etmektir. Bu kapsamda çalışmada, filme konu olan gazetecilik anlayışı gerçeğe ne kadar uygundur, hikâyenin kuramsal çerçevede değeri nedir ve gazetecinin toplumu ve düzeni etkileme gücü var mıdır gibi soruların cevapları aranacaktır. Filmin yansıttığı dönemin egemen dünya görüşü, dönemin değer yargıları dönemde sinema endüstrisinin yapısı ve üretim koşullarının ortaya konulması için bu film tarihsel film eleştirisi yöntemiyle çözümlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Gazetecilik, Murrow, McCarthy

An Investigation into Film 'Good Night and Good Luck' within Theories of Journalism

Abstract

The aim of this study is to evaluate the prototypical journalism presented within the context of the power and press relations at the time when film talked about theoretical thinking. It is a comparative analysis of the journalism story we have witnessed in the framework of action theory. In this context, the question of how journalistic understanding is appropriate to the truth, what is the story in the theoretical framework, and whether the journalist has the power to influence society and order. This film will be analyzed by historical film criticism in order to reveal the structure and production conditions of the cinema industry in the period when the film reflects the dominant worldview, the value judgments of the period.

Key Words: Journalism, Murrow, McCarthy

¹ Ufuk İnal, Tel.: +90 362 312 1919/ 7912. E-mail: ufuk.inal@omu.edu.tr

1. Giriş

Bu çalışmada Amerikalı oyuncu ve yönetmen George Clooney'nin 2005 yılında vizyona giren *Good Night and Good Luck* filmi üzerinde durulacaktır. 2005 yapımı olan bu film 1950'li yılların Amerika'sında geçmektedir. Filmde bir televizyon habercisi olan Edward R. Murrow'un doğru bildiği gazetecilik ilkelerini çarpıtması üzerine dönemin Amerika Birleşik Devletleri Senatörü Joseph McCarthy ile yaşadığı sorun üzerinde durulmaktadır. Dolayısıyla iki karakter üzerinden iktidar ideoloji çatışması gözler önüne serilmektedir. Bununla birlikte film, izleyiciyi televizyon yayınlarına karşı bilinçlendirme görevi üstlenmektedir. Ayrıca dönemde yayınlanan televizyon görüntülerinin filmde sıklıkla kullanılmasıyla da türsel olarak film, belgesel film kategorisine yakınlık taşımaktadır.

1950'lerde Amerikan toplumunun durumu, bu süreçte gazetecilerin konumu, iktidar siyaset ve gazetecilik üçgeni üzerinde durulacaktır. Bu bağlamda önce dönemin siyasal ve toplumsal yapısı üzerinde durulacak sonrasında bu dönemde basın ve iktidar ilişkileri incelenecektir. Son olarak ise filmin hikâyesi ve kuramsal yapı arasındaki ilişki detaylandırılacak ve araştırma sorularına yanıtlar aranacaktır.

2. Gazete ve Gazetecilik

Gazetenin insanoğlunun bitmek tükenmek bilmeyen öğrenme ve merak duygusunun bir sonucu olarak ortaya çıktığı bilinmektedir. Bu duygu çerçevesinde çevresinde ne olup bittiğini öğrenmek isteyen insanoğlu haber alma aracı olarak önceleri mektupları kullanmıştır. Çağdaş ve modern gazetenin ilk örneklerine Batı Avrupa'nın ortaçağ sonrasında rastlanmaktadır. Bu dönemde kullanılan haber mektupları ilk gazeteler ve bu haberlerin ana maddesi enformasyonu toplayan, yazan ve düzenleyen ve haberi oluşturan kişiler ise bu anlamda ilk gazeteciler olarak tanımlanmaktadır. Bununla birlikte Eski Mısırlıların papirüslere yazdıkları önemli olaylar, aynı şekilde eski Yunanlıların site devletleri zamanında tarihi olayları not ettikleri oriler ve günlük olayları yazdıkları efimertiler de kimi otoriteler tarafından ilk gazete örnekleri olarak gösterilmektedirler. Tarihsel süreç içerisinde gazetecilik faaliyeti olarak tanımlanabilecek farklı örnekler de söz konusudur. Örneğin Roma İmparatorluğu döneminde "ActaSenatus", "ActaDiurna", "ActaPublica" ve "ActaUrbis" adlarını alan haber levhaları belli bir dönemin haber alma ihtiyacını karşılayan farklı materyaller olarak dikkat çekmektedir (Özgen, 2000: 3; Tokgöz, 2010: 109- 111).

Gerek ilk dönemlerinde gerekse günümüz temelli örneklerinde olsun, gazetelerin insanlar üzerinde az veya çok etkisi söz konusu olmuştur. İnsanoğlunun bilgi eşliğinde gelişimini sürdürdüğü düşünüldüğünde gazetenin toplum üzerindeki etkisi daha da belirginleşmektedir. Bu doğrultuda gazetenin toplumsallaşma sürecinde aracı rol üstlendiğini söylemek hata olmayacaktır. Gazetelerin etkili kullanmak gazeteciye mahsustur.

Gazetecilik Batı Avrupa'da 17. Yüzyılın hemen başında, çağdaş anlamdaki gazetelerin ilk örneklerinin oluşturduğu basılı kâğıtların o dönemde görülmesiyle ortaya çıkan bir mesleki faaliyet olarak da tanımlanabilir. Döneme ait kaynaklar bu dönemde Avrupa'da görülen haber kâğıtlarına sahip olmanın asil ve zengin sınıftan olma gibi bir ayrıcalık gerektirdiğini işaret etmektedir. Hatta "gazetate" kelimesinden türeyen gazete sözcüğünün satın alma işleminde sikkelerin kullanılmasından ötürü madeni paradan aktarıldığı vurgulanmaktadır (Özgen, 2000: 3).

Batı Avrupa'da ticari kapitalizm ürünü olarak gösterilen gazeteler 19. Yüzyılda bugünkü kitle gazeteleri halini almışlardır. Gazetenin gelişim sürecinde piyasa koşulları önemli ölçüde belirleyici olmuştur. Teknolojik açıdan masraflı bir yatırım olan gazete, üretilen haber ve haberler vasıtasıyla elde edilen kâr ile piyasa koşulları içerisinde rekabet imkânı bulmuştur (Tokgöz, 2010: 109- 111).

2.1. Kuramsal Yaklaşımlar Çerçevesinde Gazetecilik ve Toplum-Gazetecilik İlişkisi

Gazetecilik kuramları içerisinde gazeteciliğin bireysel yetenek ve kişisel beceriler üzerine kurulu bir birim olduğu üzerinde duran düşünce sistemi literatürde normatif bireycilik olarak geçmektedir. Bu yaklaşımı savunan Karl Bütcher, Otto Groth, Emil Dovifat ve Walter Hagemann gibi isimler bu paydada birleşen bir gazeteci profili oluşturmuşlardır.

Kitlesel üretim yasası üzerinde çalışan Karl Bücher, geçmişte gazetelerin yalnızca kamunun düşüncelerini etkilemek için haber ve makalelere yer verdikleri dönemlerin yaşandığını fakat sonraları bu düşüncenin rafa kaldırıldığını vurgulamaktadır. Bücher'e göre modern gazete entelektüel maddi metaların değiş-tokuşunun tecimsel aygıtı olarak

tariflendirilmektedir. Bücher gazetelerin veri toplama biçiminin devlet ve toplum ilişkileri doğrultusunda şekillendirildiğini öne sürmektedir. Bu doğrultuda toplanan gazete içeriğinin belirli bir süzgeçten geçilmesi durumu söz konusudur. Bücher, gazetecinin dünya bakış açısına sahip olduğunun altını çizmektedir. Onun düşüncelerine göre gazeteci doğuştan belli yeteneklere sahip olan, lider tasarımlı bir profil oluşturmaktadır. Gazetecilik bilimini kültür bilimi olarak tasarlayan ve gazetecilik biliminin temellerini atan Otto Groth ise gazetecilik ve kültür arasında karşılıklı bir etkileşim süreci olduğunu öne sürmüştür. Groth'a göre gazetecinin eylemleri tamamen kendi istekleri doğrultusunda şekillenmektedir. Dolayısıyla gazeteci eylemlerini kamu iletişiminin amaçlarının gerçekleştirilmesine yöneltmiştir (Alver, 2007: 63- 64).

Emil Dovifat gazetecilik mesleğinin kendine özgü bir güç, karakterli bir ifade yeteneği ve derinlemesine etkilemeyi gerektirdiğini söylemektedir. Tüm bu uygun koşullar, kişiliğin doğuştan gelen sanatsal yeteneğini ortaya koymaktadır. Bu meslek kurban olmaya hazır bir idealizm ve sağlam ahlaki değerler gerektirmektedir. Karşı koyabilecek bir kişilik, zor çalışma koşullarına dayanabilecek sağlıklı bir beden, sağlam sinirler, huzur, hareketlilik, iyi görme ve duyma ve yürümeye engel olmayacak bir beden, temiz ve sağlıklı bir görünüme sahip olmak gibi nitelikler gerektirmektedir. Gazetecilik yeteneği, bireyin kişiliğinde bulunmaktadır. Öğretim ve deneyim ile bu yetenek geliştirilebilir ancak öğrenilmez ya da işlenemez. Bunun yanında gazetecilik her zaman ve her yerde çalışmaya hazır olmayı, hazır bilgiden yararlanmayı, kesin gözlemi ve dilsel ifade yeteneğini ve ikna edici sunumu gerektirmektedir. Dovifat, gazetecilere güçlü bir yürek sahibi olmayı önermiştir. Ayrıca Dovifat kamusal iletişime bir düzen getirebilmek adına gazetecilik tipleri tasarlamıştır. Bunlar "haber dolaşımı gazeteciliği", "devlet gazeteciliği", "kişiliğe yönelik gazetecilik", "siyasal parti gazeteciliği", "yayıncılığa bağlı gazetecilik", "işletme gazeteciliği", "tetikçi gazetecilik" ve "halka karşı sorumlu gazetecilik" şeklinde sınıflandırılmaktadır. Bu sınıflandırma içerisinde halka karşı sorumluluğu ön plana çıkaran gazetecilik, diğer gazetecilik tiplerinin en iyi özelliklerini almakta onların özellikle liberal demokratik yaşamının, zayıflıklarını gidermeye çalışmakta ve gazeteciliği halkın hizmetine sokmayı amaçlamaktadır (Alver, 2007: 65- 67).

Gazeteci toplum ilişkisinde gazetecilerin gönderici olduğu düşünülürken okuyucular ya da dinleyiciler alıcı rolünde olduğu görülmektedir. Sistem kuramı olarak tanımlanan bu yapıda alımlayıcının konumu konusunda çeşitli tartışmalar görülmektedir. Politik sistemde toplum, medya aracılığıyla erişilebilir seçmen olarak düşünülmektedir. Marcinkowski bu anlayıştan farklı olarak toplumun iktidar sahibi medya karşısında edilgen tasarımına karşı çıkarak iletişim sisteminde alıcı konumundaki toplumun etkinliğinden söz etmektedir. Marcinowski'ye göre toplum gazetecinin kendi konuları içerisinden hangisini seçip kamusal iletişime sunduğunu görmektedirler. Blöbaum ise toplumun rolünün üç farklı işleve sahip olduğunu vurgulamaktadır. Alımlayıcı, abone ya da alıcı olarak medya ekonomisine güvence sağlamak ve tüketici olarak reklamı anlamlı kıldığı zaman ekonomik temel oluşturmakta ve aydınlanmış yurttaş olarak, gazeteci aracılığıyla kamuoyuna bağlanmaktadır. Bu düşüncelerin yanında Gerhard ve Neidhart, medyayı, gazeteciliği ve kamusal iletişimi bağımsız bir sistem olarak görmemiş, kamuoyunun, politik işlevi belirli konuların ve düşüncelerin girdilerini alan, işleyen ve iletilenlerden oluşan medya arası bir sistem olduğunu düşünmüşlerdir. Sistem kuramcılarını gibi gazetecilik eylem kuramı temelli bir düşünce Bücher tarafından geliştirilmiştir. Bücher bu model ile sistem kuramının tamamlayıcısı olma çabasına girmiştir. Bu model, gazetecilikte gazetecilerin bireysel eylemlerinin dışına çıkmakta, gazetecilikte eylemi kural yönelimli eylem ağlarında gerçekleşen ve medya iletişimin temel yapılarına yönelimli olarak kavramaktadır. Gazetecinin amacı alımlayıcı ile anlaşma sağlanmasıdır. Anlamak alımlama eyleminin amacıdır. Modelin doğru işlemesi için alımlayıcı gazeteciye güvenmelidir. Gazetecilik alımlayıcının günlük alımlama eylemine konumlandırılmasından dolayı toplumsal anlama sahiptir. Bu düşünceden yola çıkarak, kültür yönelimli eylem kuramı yaklaşımı önem kazanmaktadır. (Alver, 2007: 241- 250).

2.2. Propaganda Aracı Olarak Medya ve Gazeteci-İktidar Mücadelesi

Radyo, televizyon ve gazete gibi iletişim sistemlerinin esas amacının kitleleri bilgilendirme olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte en başından beri bu araçların kitleler üzerinde birçok anlamda derin etkileri görülmektedir. Dolayısıyla bu araçların eğlendirmek, bilgi vermek gibi işlevlerin yanında bireyleri ortak değerlere, inançlara ve ortak değer yargılarına yönlendirmek gibi işlevlerinin olduğu da bir gerçektir. İşte kitle iletişim araçlarının bu yöndeki birleştirici etkisi, bu araçların belirli gruplar tarafından belirli çıkarlar doğrultusunda propaganda aracı olarak kullanımına imkân tanımaktadır. Bu doğrultuda bu araçların kullanımı kitlelerin gücünü kazanma bağlamında en önemli etkidir.

Chomsky, kitle iletişim araçlarının siyasi bürokrasiler tarafından bir güç olarak kullanıldığını vurgulamaktadır. Bu araçların devlet bünyesi altında bulunanları resmi sansürleme yoluyla propaganda aracı olarak kullanılabilenken özel kurumların himayesinde yayın yapanlarında ise propaganda sistemi daha karmaşık şekillerde işleyebilmektedir. Chomsky'nin propaganda modeli olarak adlandırdığı bu sistem güç eşitsizliğine ve onun kitle medyasının çıkarları ve seçimleri üzerindeki çok boyutlu etkisine dayanmaktadır. Hangi yollarla paranın ve gücün basılmaya uygun haberleri süzgeçten geçirebildiğini muhalefeti marjinalleştirdiğini, hükümetin ve hâkim özel çıkar gruplarının mesajlarını halka iletebildiğini bu model ortaya çıkarmaktadır. Bu modelin temel bileşenleri şu başlıklar altında toplanabilir:

1. Hâkim kitle medyası firmalarının büyüklüğü, tekelleşmiş mülkiyeti, sahibinin serveti ve kâr yönelimi
2. Kitle medyasının temel gelir kaynağı olarak reklamcılık
3. Medyanın hükümet, iş dünyasının bu temel kaynakların ve gücün faillerinin finanse ettiği ve onayladığı "uzmanların" sağladığı bilgilere dayanması.
4. Medyayı disiplin altına alan bir araç olarak "tepki üretimi".
5. Ulusal bir din ve denetim mekanizması olarak "anti-komünizm".

Bu bileşenler birbirleriyle etkileşime girerek birbirlerini pekiştirirler. Bu süzgeçlerin işleyişinden kaynaklanan medya üzerindeki seçkinler hakimiyeti ve muhalflerin marjinalleştirilmesi öylesine doğal bir şekilde gerçekleştirilir ki, genellikle tam bir dürüstlikle ve iyi niyetle çalışan medya habercileri haberleri objektif olarak ve mesleki değerleri esas alarak seçtiklerine ve yorumladıklarına kendilerini inandırabilirler. Süzgeçlerin kısıtlamaları içinde genellikle objektif hareket ederler; kısıtlamalar öylesine kuvvetlidir ve öylesine köklü bir şekilde sistemin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir ki, haber seçiminde alternatif temeller hayal etmek neredeyse imkânsızdır (Chomsky, Herman, 2006: 81- 82).

Kültürel araştırmaların önde gelen isimlerinden Fransız sosyolog Bourdieu gazetecilerin durumlarının buldukları alana göre şekillendiğini vurgulamaktadır. Sosyal pratik alanın işlev esasını oyun metaforuyla açıklayan Bourdieu alanın aktörlerinin alana özgü kurallara ve var olan araçlara göre oynadıklarını iletmektedir. Gazetecilik sosyal alanında gazetecilerin oynadıkları oyun türsel üretim ve pazar koşulları içinde gerçekleşen ve giderek daha fazla pazar koşullarına tabi olan ve topluma ilgi ve kabul yaratmayı amaçlayan bir enformasyon ve enformasyonu yorumlama oyunudur. Gazetecilikte alanı ve koşulları belirleyen etmenler, yayın organının özerklik derecesi, devlet yardımından kaynaklanan gelirin payına ve aynı zamanda da ilan verenlerin yoğunluk derecesi gibi etmenlerdir. Bunun yanında gazetecinin çalıştığı kurumun diğer kurumlar uzamı içerisindeki konumuna yani az çok entelektüel ya da tecimsel kutuplardan birine yakın oluşuna bağlıdır. Gazetecinin sahip olduğu statü, ücret ve özerklik güvencesini belirleyen çalıştığı kurumun diğer kurumlar arasındaki yeridir. Buna karşın hükümet mercileri ve farklı erkler yalnızca ekonomik zorlamalar ile değil aynı zamanda meşru enformasyon tekeli olmanın verdiği yetkiyle her türlü baskıyı uygulayarak hareket etmektedirler. Bu tekel hükümet yetkililerine ve idarecilere onları gazetecilere karşı karşıya getiren mücadelelerdeki silahları sağlamaktadır (Akdoğan: Alver, 2010: 223- 226).

Frankfurt Okulu temsilcileri tarafından yapılan çalışmalarda toplumsal iletişimin belirli ideolojik biçimlerde ve koşullarda gerçekleştiği kabul edilmiştir. Sermaye sahiplerinin ve egemenlerin sözcülüğünü üstlenen medyanın, ekonomik ve politik yapının sağlamaştırılması için toplumsallaştırma işlevi gördüğü ortaya konmuştur. Eleştirel kuramcılar medya ve toplum arasında karşıt bir ilişki olduğundan hareket etmektedirler. Bir yandan kamuoyu yönlendirilmekte diğer yandan ise eğlenme ve enformasyon gereksinimleri karşılanmaktadır. Adorno ve Horkheimer kitlelerin, siyasi partiler, ekonomi kuruluşları, dernekler ve lobi gruplarının söylemini bu araçlar vasıtasıyla içselleştirdiğini vurgulamaktadır. (Alver, 2007: 240)

3. McCarthy Döneminde Toplum ve Medya

Amerika Birleşik Devletlerinde McCarthy dönemi 1946 yılında başlamıştır. Cumhuriyetçi Parti üyesi olan ve muhafazakâr görüşleriyle bilinen Joseph McCarthy 1946 yılında Wisconsin senatosuna % 61 gibi yüksek bir oyla seçilmiştir. İlk birkaç senesinde adından pek söz ettirmeyen McCarthy 9 Şubat 1950'de yaptığı bir konuşmayla Amerikan toplumunu derinden etkileyen bir süreç başlatmış oldu. O konuşmasında McCarthy Amerikan Dışişleri Bakanlığı'nda 205 Komünist Parti üyesinin görev yaptığını ve Amerikan dış politikasının oluşumunda onların etkili olduklarını söylüyordu. Her ne kadar daha sonraki konuşmalarında bu rakamda bazı değişiklikler yaptıysa da, soğuk savaşın ilk yıllarında Amerika'nın baş düşman

saydığı Sovyetler Birliği'nin ideolojisini benimsemiş çok sayıda insanın Dışişleri Bakanlığı'nda görev yaptığı iddiası büyük yankılar uyandırmıştır (Öymen, 2014: 266).

McCarthy dönemindeki komünizm karşıtlığının sebebi Sovyet Rusya'nın kıta Avrupa'sında yenilenen devletlerin boşluğundan yararlanarak Amerika'nın karşısına bir süper güç olarak çıkmasından kaynaklanmaktadır. Eski güçlerin çekilmesi dünya üzerinde iki süper gücün hâkimiyetine olanak vermiştir. Dolayısıyla Amerika'da Anti-komünist uygulamalar görülmeye başlanmıştır. Bu durumun sonucu olarak toplumda ortaya çıkan radikal ve ayrılıkçı her düşünce siyasi ve toplumsal hoşnutsuzluğa neden olmuştur. 1940'ta çıkarılan Alien Registration Act (Yabancıları Kayıt Kanunu) çerçevesinde savaş sırasında 4 milyon 741 bin 971 yabancı fişlenmiş ve politik görüşlerine göre tasnif edilmiştir. Amerikan vatandaşları arasındaki tasnif ise 1938'de kurulmuş olan Amerika Karşıtı Faaliyetleri Soruşturma Komitesi'nin faaliyetleri ile hızlanmıştır. Toplumda Cadı Avı olarak adlandırılan bu dönemde sanat dünyasından özellikle de Hollywood'dan görüşlerinden hoşlanılmayan kişiler kara listeye alınıp bu kişilerin üzerlerinde yıldırma politikası uygulanmıştır. Bu süreçte pek çok artist ve sinemacı işsiz kalmıştır. Kara listeye alınan kişilerin arasında Charlie Chaplin ve Orson Welles gibi kişiler de vardır. McCarthy ile birlikte birçok kesime göre Amerika'da hukuk ve norm düzeni terk edilmiştir. Bu durum toplumda içi boş bir korku ortamı oluşturmuştur (Günar, 2014: 64).

McCarthy'nin popülaritesini arttırmasındaki önemli etmenlerden biri de basın üzerindeki korkutucu etkisidir. 1950 yılında Washington'daki bir kulüp binasında kendisi hakkında olumsuz yazılar yazan bir gazeteciye yumrukladığı bilinmektedir. McCarthy tarafından basına karşı gerçekleştirilen bir başka darbe ise devletin resmi sözcüsü olan Amerika'nın Sesi radyosuna karşı yapılmıştır. Radyonun çalışanları komünist oldukları suçlamalarıyla televizyon ekranlarında sorguya çekilmişlerdir. Yayın sırasında maruz kaldıkları guru kırıcı aşağılamalar çalışanlardan birinin intiharına sebep olmuştur. O dönemde baskı altında kalan dönemin en tanınmış gazeteci yazarlarından William L. Shirer de suçlamalardan kaçarak ülkeyi terk etmiştir. Sansasyona düşkün kimi haberciler McCarthy'nin suçladığı kişileri gerçekliğini teyit etmeden suçlu durumuna düşürmüşlerdir. McCarthy'nin komünizmle suçladığı kişilerin masum çıkmasıyla zamanla otoritesi sarsılmıştır. Dönemde McCarthy'nin karşısında durma cesareti gösteren az sayıdaki gazeteci vardı. Bunların başında ise Edward Murrow gelmekteydi(Öymen, 2014: 266- 270).

3.1. Edward Murrow ve McCarthy Gerginliği

Edward Murrow, 1935 yılında Amerika'nın en prestijli televizyon kanalarından biri olan CBS (Columbia Broadcasting System) kanalında çalışmaya başlamış bir gazetecidir. 1937'de CBS onu Londra'ya savaş bültenlerini seslendirmeye göndermiştir. Murrow popülaritesini Burası Londra (This is London Radio) adlı radyo programında İkinci Dünya Savaşı'nın gelişmelerini seslendirerek kazanmıştır. Savaş sonrasında tekrar Amerika'ya dönen Murrow "Hear It Now" adlı radyo programıyla dinleyiciyle buluşmuştur. Yapmış olduğu bu radyo programı daha sonra CBS'de yapmış olduğu Gör Artık (See It Now) adlı belgesel programıyla devam etmiştir(Clack, 2006: 3).

Edward Murrow, McCarthy gerginliği Murrow'un 9 Mart 1954 günü yayınlanan "Senatör Joseph McCarthy Hakkında Rapor" adındaki programı ile başlamıştır. Bu programda McCarthy'nin çeşitli tarihlerde yaptığı suçlamalar, özellikle Demokrat Parti'yi 20 yıllık ihanetle suçlayan sözleri, Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği'ni Komünist partisinin cephe örgütü gibi nitelendiren ifadeleri yayımlandı. Bazı tanıkların gözlemleri de nakledildi. Murrow programın sonunda McCarthy için şunları söyledi: "En büyük başarısı komünizmin dış tehdidi ile yurtiçindeki tehdidi konusunda toplumun kafasını karıştırmak oldu. Fikir ayrılığı ile ülkeye sadakatsizliği birbirinden ayırmak lazım. Bir insanı suçlamak onun suçluluğu için kanıt niteliği taşımaz. Somut deliller ve adil bir yargılama olmadan insanlar mahkum edilemez. Birbirimizden korkarak yol alamayız. Unutmayalım ki biz bu ülkede korkak insanların mirasçıları değiliz. McCarthy'nin sözleri müttefiklerimizi rahatsız etti. Düşmanlarımızı rahatlattı. Bütün kabahat McCarthy'nin mi? Hayır! McCarthy toplumdaki korku duygusunu başarıyla istismar etti." Murrow'un bu sözleri karşısında McCarthy Murrow'u Sovyet casusluk ve propaganda teşkilatı VOSK ile ilişki içinde olmakla suçladı. Bu suçlama McCarthy'nin itibarını iyice sarstı ve halkın ona güveni iyiden iyiye azalmaya başladı (Öymen, 2014: 270- 271).

4. Good Night And Good Luck Filminin Kuramsal Yaklaşımlar Çerçevesinde İncelenmesi

Film bir televizyonun haber departmanını daha geniş anlamda ise gazeteciliği anlatmaktadır. Bir gazeteci grubunun karşılaştıkları zorluklar karşısında mesleki zorunluluklarını yerine getirmeleri, doğru bildikleri yoldan vazgeçmemeleri

filmin ana hatlarını oluşturan hikayedir. Filmin teması aslında gazetecilik mesleğiyle doğrudan bağlantılıdır. Bu çerçevede filmde alınan mesaj gazeteciliğin toplumu etkileme gücü ortaya konmaktadır. Filmde iki tür gazeteci yer almaktadır. Bunlar belirli kimselerin yararına haber yapan gazeteciler ve toplum yararına haber yapan gazeteciler olarak iki şekilde sınıflandırılabilir.

Filmin teması ise gazetecinin toplumu ve bireyleri kalem gücüyle zirveye çıkartabileceği gibi onlara dibi de gösterebileceği konusu üzerinden şekillenmektedir. Nitekim filmde Amerikan toplumunun büyük kesimi üzerinde beğeni kazanmış senatörü McCarthy, toplum tarafından kanaat önderi olarak görülebilecek seviyede tanınmış gazeteci Murrow tarafından alt edilmektedir. Bu örnek gazetecinin kalemini halkın yararına kullanması açısından önemlidir. Diğer taraftan ise filmde işini doğru şekilde yaptığı seyirciyi hissettirilen Don Hollenback, kalemini iktidar adına kullanan bir gazeteci olan O'Brain tarafından toplum önünde atılarak karalanmaktadır. Dolayısıyla filmde objektif ve taraflı gazeteciliğin iki farklı örneği gözler önüne serilerek adeta gazetecilik dersi verilmektedir.

Gazeteciliğin iki farklı boyutunu gözler önüne seren bu filmde izleyiciye kitle iletişim araçlarının toplumun düşünce yapısını ne ölçüde ve ne şekilde değiştirdiği açıkça vurgulanmaktadır. Henüz filmin başında Edward Murrow karakterinin kürsüden yaptığı konuşmada kitle iletişim araçlarının yapısı hakkında önemli bilgiler vermektedir. Murrow'un konuşmasının özeti kitle iletişim araçlarının toplumları eğlendirmek için kullanılan gelirlerini sponsorlar tarafından karşılayan toplum üzerinde büyük etkiler uyandıran cihazlar olduğu şeklindedir. Dolayısıyla filmin tek bir repliğinin bile bu sistemin işleyişini anlama açısından belge niteliğinde olduğu söylenebilir. Film bu yapıyla bir belgesel niteliğindedir. Hikayesinin gerçek hayattan alınmış olması, görüntülerin birebir anlatılan olaydan alınmış gerçek görüntüler olması filmin kurgusal boyutunu önemli ölçüde gölgelemektedir.

4.1. Filmin Öyküsü

Film içlerinde Murrow'un da yer aldığı CBS televizyonu çalışanlarının McCarthy dönemindeki habercilik sürecine odaklanmaktadır. Edward Murrow'un anısına düzenlenen bir organizasyonda Murrow'un konuşmasıyla başlamaktadır. Murrow konuşmasında televizyonu, gazetecileri ve sistemi eleştirmektedir. Film 1940 ve 50 yılları Amerika'sında geçmektedir. Bu dönem Amerika komünizm ile savaşmaktadır. Ülkede komünistlere karşı cephe almış senatör Joseph McCarthy komünist olduğunu düşündüğü birçok kişiyi polis karşısına çıkartmış ve komünist olanlar, yolu herhangi bir şekilde komünizm ile ilişkili olan bir yapı ile kesişenler ya da komünist olduğu düşünülenler vatan hainliğiyle suçlanmıştır. Baskıların şiddetlendiği bu dönemde gazetecilerin işi de oldukça zorlaşmıştır çünkü hükümet aleyhine oluşturulan herhangi bir haber gazetecileri komünist sempaticanı konumuna düşürmektedir.

Film CBS çalışanlarının gazetecilik ilkelerinden ödün vermeyerek yaptıkları cesur haberler karşısında gördükleri muameleyi gözler önüne sermek açısından gerçek bir hikâyeden uyarlanmıştır. Filmin başkahramanı Edward Murrow'dur. Murrow ve çalışma arkadaşları yaptıkları haberler ile McCarthy ile karşı karşıya gelmişlerdir. Bu durum kanal patronunun hoşuna gitmemektedir. Çünkü sponsorlar bu tür yayınlardan desteklerini çekmeye başlamışlardır. Murrow'un geri adım atmaması ve sponsorların kaybedilmesi Murrow'un CBS ile ilişkisini sonlandırmasına sebep olmuştur. Fakat Murrow işini kaybetmiş olsa da yaptığı haberlerle komünist olmakla suçlanan bir askerin haksız yere cezalandırılmasına engel olmuş senatonun McCarthy hakkında soruşturma başlatmasında önemli bir rol oynamıştır.

4.2. Karakterler

David Strathairn – Edward R. Murrow

Murrow filmde iyi gazeteci rolünü oynamaktadır. Topluma karşı sorumlulukları olan, televizyonu kitleleri bilgilendirmek adına kullanmaya çalışan bir haberci anlayışına sahiptir. Savaş sırasında İngiltere'den yapmış olduğu yayınlarla Amerikan halkını savaşın gidişatı hakkında bilgilendirdiğinden dolayı halkın tanıdığı bir gazeteci olmuştur. Geçmişinde yapmış olduğu olumlu haberler onu sözüne güvenilir bir kanaat önderi pozisyonuna getirmiştir.

George Clooney-FriedFriendly

Fred, Murrow'un çalışma arkadaşıdır. Filmde Murrow'la birlikte en çok gördüğümüz karakter Fred'dir. Murrow'a olan yakınlığı ve filmdeki konumu onun da Murrow'un tarafında olduğunu göstermektedir. Yapılan haber programında Murrow'un ekibinin koordinatörlüğünü yaptığı görülmektedir. Ayrıca onunla birlikte yaptıkları programlardan sponsorlar

çekilse bile programın sponsor gelirini Murrow'la paylaşıp kanala ödemeyi kabul edecek kadar toplum yararını savunan bir karakterdir.

Jeff Daniels- Sig Mickelson

CBS kanalının reklam, halkla ilişkiler ve muhasebe faaliyetlerini düzenlemektedir. Murrow'un sınırı aştığı zamanlarda onu ilk uyarın kişi Mickelson'dur. Filmdeki konumu Murrow ve Fred'i kanalı hükümete karşı bir taraf olarak gösterebilecek haberleri engellemeye çalışan personel şeklindedir. Murrow ve Fred'in McCarthy'i zor durumda bırakacak haberler yapmamasını ister. Böyle haberlerin sponsor gelirlerini düşürdüğü konusunda uyarılarda bulunur.

Frank Langella- William Paley (Bill)

Filmde kendisine Bill diye hitap edilmektedir. Bill CBS'in patronudur. Filmde Bill'i gördüğümüz sahneler Murrow ve Fred'in yayıncılık anlayışlarının törpülenmesi gerektiğini vurgulayan uyarılarla dolu olduğu bölümlerdir. Zira Bill, Murrow'un yayıncılık anlayışını beğenmektedir. Fakat sponsor gelirlerinin düşmesi ve hükümet tarafından tehdit içerikli telefonlar alması onun elini zayıflatmaktadır.

4.3. Diyaloglar

Edward Murrow: "Bu konuşma sonunda birkaç kişi, beni rahatlarını bozmakla ve birliğinizi de muhalif ve hatta tehlikeli fikirlere yataklık etmekle suçlayabilir. Ancak, televizyon kanallarının reklam ajanslarının karmaşık yapısı sarsılmayacak ve değişmeyecek."

Bu söylemde Murrow'un bir açıklama yapacağı ve bu açıklamanın sadece birkaç kişinin huzurunu kaçıracağı anlaşılmaktadır. Murrow bu konuşmasıyla anlatacağı şeylerin tüm toplumu ilgilendirdiğini ima etmektedir. Fakat toplum konuşmasında verecek olduğu mesajların içeriğini anlama kapasitesinden yoksundur. Dolayısıyla kitleler televizyonun iç yüzünü umursamamakta onlar televizyonu yalnızca bir eğlence aracı olarak görmektedirler. Sonuç olarak Murrow'un konuşması kimseyi etkilemeyecek bir avuç safsata olarak kanal patronlarının canını sıkmak ve düzenin farkında olan kimselere destek vermektense öteye gitmeyecektir.

Filmin bir diğer önemli bölümünde babası Sırpça gazete okuduğu için komünist olduğu gerekçesiyle askeriye atılan Radulovic adında bir asker ile ilgili haber yapılmasına karar verilmektedir. Murrow, Fred ve ekibi haberi yayınlamakta kararlıdır fakat kanal yönetimi aynı onlarla fikirde değildir.

Sig Mickelson: Bu haber yeni, fakat buna tarafsız bölüm diyemeyiz.

Edward Murrow: Diğer bölüm son iki yıldır çok iyi temsil ediliyor.

FriedFriendly: Hava Kuvvetlerinin iddiası kayıtlara dayanmıyor.

Sig Mickelson: 15 yıldır takıldığın, iki tarafla da görüşüp yorum katmama standartlarından vazgeçmek istiyorsun.

Edward Murrow: Hepimiz yorum katarız ben yaptığımız işi tanımlıyorum.

FriedFriendly: Biz onlara dürüstçe bilgi veriyoruz ve üzerine yorum yapmalarını istiyoruz.

Mickelson bu konunun McCarthy yönetimine karşı bir başkaldırı niteliğinde olacağından haberin taraflı bir haber olduğunu vurgulamaktadır. Mickelson bu haberi yaparsa Murrow'un taraflı haber yapacağını öne sürmektedir. Fakat Murrow ve Fred bu haberin yorumunun halka bırakılacağını söylemeye çalışmaktadırlar. Murrow'un diğer bölümün iyi temsil edildiği söylemesi aslında o dönemde yapılan haberciliğin iktidar destekçisi kişilerin yapmış olduğu haberler olduğunu anlatmaya çalışmaktadır. Hâlihazırdaki habercilik tarafsız gibi görünse de o kadar çok yanlı haber yapılmıştır ki hükümet sözcülüğünü yapan haberler tarafsız olarak görülmektedir. Bu sebeple Murrow'un yapmak istediği sorgulayıcı habere karşı çıkılmaktadır. Hatta bu haberi yapmanın programın sponsorları tarafından tepkiyle karşılanacağı ve programın sponsor ücretinin karşılanmayacağını ifade etmektedir. Mickelson'un bu açıklamalarına karşın Murrow programın sponsorluk ücretini cebinden ödemeyi göze almıştır.

Radulovic adındaki asker ile ilgili habere taraf olarak çağırılan iki general Fred'i tehdit edercesine konuşmalar yapmışlardır.

Albay Jenkins: Bay Friendly hem Bay Murrow'la hem de CBS ile yıllardır dostuz. Yarın yayınlayacağınız haber size hiç yakışmıyor. O yüzden geri alınamayacak bir adım atmadan önce size durumunuzu tekrar düşünmenizi öneririm. Çok tehlikeli sularda dolaşmaya kalkışıyorsunuz.

Jenkins bu sözleriyle daha öncesine kadar hükümet ve ordu aleyhine yayın yapmamış olan CBS televizyonunun sorgulayıcı bir haber yapmasından duydukları rahatsızlığı dile getirmektedir. Zira bu türde bir haber yapmak ordunun hoşuna gitmemektedir. Çünkü askerın komünist olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Dolayısıyla bu gerçek orduyu halk karşısında zor durumda bırakacaktır.

Filmde dikkat çekici bir diğer diyalog ise Bill ve Murrow arasında geçmektedir. Bill, Murrow'un yapmış olduğu haberden sonra kendisine gelen tehdit içerikli makaleleri göz önünde bulundurarak Murrow'u uyarmaktadır.

Murrow: Kurgu mu okuyorsun?

Bill: Umarım, sen söyle.

Murrow: Artık bize nasıl saldıracaklarını biliyoruz.

Bill: Bu daha ilk deneme. Birileri daha da ileri gidecek. Bilgilerini kontrol ettin mi? Yere sağlam bastığına emin misin?

Murrow: Bill, kartlarımızı göstermenin zamanı geldi.

Bill: Benim kartlarım... Sen kaybedersen ne olur ki? Beş kişi işsiz kalır. Ben çok daha fazla muhabirden sorumluyum. Bu işin peşini bırakmalısın. McCarthy kendini yok edecek, John hepsini.

Murrow: Şirketin yazı işlerine karışmayacağını ve haberlerin bize bırakılacağını söylemiştin.

Bill: Biz haber yapmayız, haber bildiririz.

Bill ve Murrow arasındaki bu diyalog bir medya kanalın işleyiş politikasını özetler niteliktedir. Bill yapılan haberlerden şahsen rahatsız olmasa da haberlerin kanala ekonomik ve siyasi getirileri kötü olduğundan düzeni eleştiren haberlerin yapılmasını istemiyor. Haber yapmayız olan haberi sunarız demesinin sebebi de budur. Ajanslardan gelen haberler zaten hükümet politikasına zarar vermeyen türde haberlerdir. Bu haberler yetkilileri memnun etmektedir. Bill yine de Murrow'a güvenir ve ekibinin temiz olmasını ister. Ekipte komünist parti ve benzeri organizasyonlara daha önce üye olmuş ya da bu organizasyonlarla ilişkisi olan kimsenin olmamasını ister. Çünkü aksi takdirde haberlerden rahatsız olan kesimlerin eline geçecek en ufak bir delil bile kanalı komünist destekçisi ilan etmelerine yetecektir.

Filmin final sahnesinde Bill, Fred ve Murrow diyalogu 1950'lerdeki kitle iletişim araçlarının çalışma şartlarını örneklemesi açısından hakkında önemli bilgiler içermektedir.

Bill: Problem sadece sponsorunuzu kaybetmeniz değil, "See it Now" programı zarar ediyor.

Fred: Geçen haftaki bölümü 50,000 dolardan daha aza yaptık.

Murrow: Başka bir sponsor buluruz.

Bill: "64,000 Dolarlık Soru"nun sponsor getirisi 80,000 dolardan fazla ve sizin yaptığınızın üçte birine mal oluyor. Salı akşamı bir numara olan program var elimde, Ed. İnsanlar eğlence istiyor, vatandaşlık bilgisi değil.

Murrow: Ne istiyorsun Bill?

Bill: Tartışmalı bir konuyu işlediğin için her seferinde karın ağrısı istemiyorum. Yaptığınız tek bir programı bile sansürlemedim... Yayın lisansını elimizde tutmak için, senin aşağıladığın siyasetçilerle mücadele ediyorum ve sana hiçbir zaman hayır demedim.

Bill'in bu konuşmaları kanalın yayın yaparken karşılaştığı güçlükleri ortaya koyması açısından önemlidir. Hükümet karşıtı yayın yapan ve gelirlerini sponsorlardan sağlayan bir programın sponsor gelirlerini kaybetmesi asıl problem olması gerekirken, kanal patronunu asıl bıktıran şeyin siyasi tehditler olması önem arz etmektedir.

4.4. Kuramsal Yaklaşımların Temsilleri

Film birçok açıdan aydınlatıcı niteliktedir. Gerçek bir hikayenin kısmen kurgusallaştırıldığı filmde kitle iletişim sistemlerinin izleyicilerin göremediği kısım olarak, enformasyon üretim aşamaları görselleştirilmektedir. Görüntünün arka planı olarak nitelendirilen bu kısımda gazetecinin ve kanal sahibinin yayın yapmak için yüzleşmek zorunda kaldıkları problemler ortaya konulmuştur. Dramaturjik olarak bakıldığında düğüm olarak görülen her bölüm aslında kuramsal bir yapıya işaret etmektedir. Filmin ilk sahnesinde Murrow'un yapmış olduğu televizyonun bir eğlence aracı olduğuna dair konuşma

kapitalist sistemin dayattığı Frankfurt Okulu temsilcileri Adorno ve Horkheimer'in üzerinde durdukları bir sistemi işaret etmektedir. Bu sistemde kitlelerin, siyasi partilerin, ekonomi kuruluşlarının, derneklerin ve lobi gruplarının söylemi kitle iletişim araçları vasıtasıyla topluma dayatılmaktadır. Kitle iletişim araçlarının toplumu bilgilendirmek için değil, eğlence ve vakit geçirme aracı olarak kullanıldığı bu şekilde beğeni kazandığı filmde de vurgulanmaktadır.

Sig Mickelson: Bizi ne duruma soktuğunu anlıyor musun?

Fred: Bu işte hep birlikteyiz. Senato soruşturma yapmak istiyorsa...

Sig Mickelson: Bana bir iyilik yap Fred hepimizin aynı gemide olması gibi büyük laflar etmekten kaçın. Bill'e programınızın sponsoru, ayrıca askeri sözleşmelerin sahibi olan Alcoa'ya geri dönüp onlara McCarthy hakkında tartıştığınız için büyük sıkıntıya gireceklerini söylemeliyim.

Murrow: McCarthy'e saldırmıyoruz.

Sig Mickelson: Kavga başlatıyorsun.

Konuşmalarda geçtiği üzere habercilik anlayışı Chomsky'nin bahsettiği üzere siyasi bürokrasilere katkı sağlamak açısından oldukça önemlidir. Programa sponsor olan firma askeri sözleşmelerin sahibidir ve orduya yönelik yapılacak bir haber onların hoşuna gitmeyecektir. Dolayısıyla programın desteklenecek bir tarafı kalmayacaktır.

Murrow: Komünist damgası vurduğu insanların %99'unda yanılıyor.

Bill: Fazla ileri giderse senato soruşturma açar biz de bunu haber yaparız.

Murrow: Ama insanların sivil özgürlüklerini ihlal ettiğinde %100 yanılıyor.

Bill: Sen de onu basında yargılamaya mı çalışıyorsun? Kendisini suçlayan kişiyle yüzleşme hakkına sahip mi? Buna karar vermişsin ve bir gerçek olarak sunuyorsun. Çekini ben yazıyorum. Yazlık evini sana ben aldım ve oğlunu da ben okutuyorum. Bu iş çığırından çıkmadan önce bana söylemeliydin.

Diyalogda geçtiği üzere gazetecinin özgürlüğü kanal sahibi belirlemektedir. Bourdieu gazetecilerin durumlarının buldukları alana göre şekillendiğinden bahsederken bu tarz bir durumdan söz etmektedir. Alanın aktörleri alana özgü kurallara göre hareket etmektedirler. Bu kurallar çemberi kanal patronlarının sınırlarını çizdiği kadar genişleyebilmektedir.

5. Sonuç

2005 yılında George Clooney yönetmenliğinde çekilen "Good Night and Good Luck" filmi gerçek bir hikayeden senaryolaştırılmıştır. Gerçek ve kurgunun iç içe geçtiği bu filmde kullanılan görüntülerin birçoğu dönemin CBS televizyonunun arşivinden alınmış gerçek röportajlar ve haberlerden elde edilmiştir. Bu boyutuyla film birçok kesim tarafından tür olarak belgesel sinema anlayışına daha yakın olarak yorumlandırılmaktadır. George Clooney'nin bu filmi yapma amacı da gazeteci olan babasının başından geçen benzer bir hikayeyi yansıtmaktır.

Film gazeteciliğe, televizyonculuğa dair keskin ve net mesajlar iletmektedir. Bir yanıyla film televizyonun eğitim vermek amacıyla kullanılmadığı ölçüde insanları eğlendirerek düşünmesini engelleyerek uyumlu birer birey haline getirmektir. Bu düşünce toplumu eleştirel yaklaşımdan uzaklaştıracak ve hükümet politikası ne olursa olsun geri planda kalacaktır. Çünkü gündemde programda geçtiği gibi kim milyoner olmak ister tarzında bir program olacaktır. İnsanlar buna alışmıştır. Kimse eleştirel düşünmemekte televizyondan toplumu eğlendirmesi beklenmektedir. Bill karakterinin de Murrow'a anlatmaya çalıştığı konu budur.

Filmde gazetecilik mesleği hakkında ciddi mesajlar verilmektedir. Bu anlamda filmde iki tür gazeteci prototipi ile karşılaşılacaktır. Birincisi Murrow tarzında doğru ve araştırmacı haberci prototipi iken ikinci tür ise filmde hiç görülmeyen fakat iktidar yanlısı haberleri ile bahsedilen O'brein'dir. Bu anlamda bakılacak olursa filmde Bill'in de bahsettiği üzere Murrow ve Fred tavırlarıyla gazetecilik dersi vermektedirler.

Murrow ve ekibinin yapmış olduğu iki haber üzerinden film değerlendirilebilir. Bu haberlerden birincisi Radulovic haberidir. Radulovic komünist olmakla suçlanıp ordudan atılmıştır. Çünkü babasının Sırpça konuşması bile onun Amerikan toplumuna zarar verebilecek birisi olmaya yetkin kılmaktadır. McCarthy'nin komünist olmakla suçladığı birçok kimsenin aslında masum olduğu toplumun bir kesimi tarafından bilinmektedir. Çünkü suçlanan kimseler ile ilgili ya kanıt yoktur ya da gizlilik esasına dayatılarak haksızlıkların üstü örtülmektedir. Murrow ve ekibinin yapmış olduğu Radulovic haberi de bu türden bir olayın aydınlatılmasını sağlamaktadır. Komünist ilan edilen Radulovic'in komünist olduğuna dair somut bir delil yoktur. Bu haberin bir kanaat önderi olarak benimsenen Murrow tarafından ortaya konması toplumun geniş kesiminde

orduya karşı soru işaretleri oluşturacağından ordu Radulovic hakkında vermiş olduğu uzaklaştırma kararını geri almıştır. Bu durum Bucher'in Eylem kuramında üzerinde durduğu gazetecinin sistemi etkilemesine örnektir. Murrow bu başarısı ile gücü elinde bulunduran siyasal sistemi alt etmiştir.

Eylem kuramı çerçevesinde Bucher'in gazeteci toplumu etkiler görüşüne yönelik bir diğer önemli örnek ise McCarthy olayıdır. Murrow yaptığı haber ile doğrudan McCarthy üzerine gitmiş ve politikasını eleştirmiştir. Yapmış olduğu haberin akabinde McCarthy'e söz hakkı verdiğinde ise McCarthy Murrow'u komünist ilan etmiştir. Fakat Murrow bu suçlamaların geleceğini bildiğini yayında canlı yayında ortaya koymuştur. Bunu McCarthy'nin genel politikası olarak yorumlamıştır. Sonuç olarak senato Murrow'un haberini dikkate almıştır. Murrow'un yapmış olduğu bu haber pek çok kesim tarafından McCarthy'nin sonu olarak görülmüştür. Filmde de bu haberin ardından McCarthy senato tarafından soruşturmaya alınmaktadır.

Murrow'un korkusuzca yapmış olduğu bu haberler onun başarısını kanıtlar şekilde karşılık bulmuştur. Gazetecinin düzeni değiştirebildiğini gösteren bu örnekler karşın filmin diğer boyutunda O'brein haberleri vardır. O'brein hükümet politikasını savunmakta, kalemini hükümet lehine kullanmaktadır. Hükümet aleyhine yapılacak her haberde ilk tepki McCarthy'den önce O'brein'dan gelmektedir. Murrow ve ekibinin yapmış oldukları haberler karşısında O'brein Murrow ve ekibini çok sert şekilde eleştirmiştir. Dürüst gazeteciliğiyle tanıtılan Don Hollenbeck filmde O'brein'in kendisine karşı yapmış olduğu suçlamalar üzerine intihar etmektedir. Bu boyutuyla filmde gazetecilik mesleğinin iki yönü de gözler önüne serilmektedir.

Kaynakça

- Alver, F. (2007) Gazeteciliğin Kuramsal Temelleri. İstanbul. Beta Yayınları.
- Alver, F. (2010) Gazetecilik Bilimi ve Kuramları. İstanbul. Kalkedon Yayınları.
- Chomsky, N.; Edward S. H. (2006) Kitle Medyasının Ekonomi Politikası Rızanın İmalatı. İstanbul. Aram Toplum Yayınları.
- Clack, G. (2006) Edward R. Murrow Journalism At Its Best. U.S. Department Of State.
- Güner, A. (2014) "Amerika Birleşik Devletleri'nde McCarthy Dönemi ve Dış Politika Üzerindeki Etkileri" Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2014- 4 :62- 78
- Öymen, O. (2014) Bir propaganda Silahı Olarak Basın. İstanbul. Remzi Kitabevi.
- Özgen, M. (2000) Türkiye'de Basının Gelişimi ve Sorunları. İstanbul. Ofset Yayınları.
- Tokgöz, O. (2010) Temel Gazetecilik. Ankara. İmge Kitabevi Yayınları.